

трезвия и пестеливъ по характеръ българинъ е толкова лесенъ, што има винаги достатъчно отъ всичко онова, което строго задоволява неговото скромно сжествуване.

Сливенъ, благодарение на обстоятелството, че се намира близо до Бургазъ, главната скеля, която съединява тази областъ съ Цариградъ, Черно и Срѣдиземно море, отъ извѣстно врѣме насамъ се доста много развива; този градъ прѣди нѣколко години не билъ дори главенъ градъ на санджака (окржга). Такъвъ билъ Ямболъ, днесъ центъръ на една значителна околия, за която азъ вече говорихъ и която зависи днесъ отъ Сливенъ. Изборътъ на този градъ за седалище на каймакаминъ е още повече развилъ търговското значение на тоя окржгъ. Бургазъ днесъ е станалъ неизбѣжно дебуше на маса продукти, които отъ день на день зематъ по-широко разпространение. Минаването на австрийски параходи благоприятствува много за увеличение на износа. Очудватъ се много, че нашитѣ параходи не сж си още опрѣдѣлили мѣсто за спиране въ това пристанище, прѣди да се опятъ за Варна, защото слѣдъ нѣколко години не ще закъснѣе тази станция тукъ да получи едно голѣмо значение. Богатството, развитието и увеличението на общественото благосъстояние на Сливенъ ще стане първо при една по-добра администрация, послѣ при една сигурность на пжтищата. Този градъ и околията му ще получатъ едно огромно развитие отъ момента, когато отоманското управление ще постави на чело на тоя санджакъ единъ неподкупенъ и способенъ чиновникъ; така околнитѣ мѣста ще бждатъ очистени отъ бандити, които опустошаватъ цѣлата страна, слѣдъ което градътъ по значение не ще отстъпи на най-богатитѣ провинции въ империята и ще направатъ отъ него земледѣлчески, индустриаленъ и търговски центъръ, който ще снабдява съ храни Цариградъ и почти цѣла Турция. Въ противоположность на по-голѣмата частъ отъ областитѣ на тая империя, България внася малко, а изнася много. Най-много стоки въ Сливенъ внася Австрия; Франция и Англия продаватъ тукъ само кафе, чай, захаръ, желѣзо, олово и памучна прежда. И все пакъ колко много би спечелила нашата търговия въ цѣли тия окржги на България! Тукъ могатъ да се установятъ фабрики и на вълнени платове и като купятъ суровитѣ материи на низки цѣни, биха могли да снабдяватъ съ сукна цѣлата турска империя, и по такъвъ начинъ да отзематъ на Австрия това вносно перо отъ търговията ѝ. За културата на черницата и бубарството тукъ има най-благоприятнитѣ условия и биха процвѣтвали безъ съмнение много по-добрѣ, отколкото въ много области на Франция. Точенето на коприна, този важенъ клонъ отъ нашата индустрия, тукъ е почти непознато. Само Стара-Загора притежава една прѣдачница, и то единъ французинъ е ималъ щастливата идея да я създаде. Нашитѣ кораби, като наченатъ да спиратъ въ Бургазъ, ще могатъ да взематъ много по лесно хранитѣ, отколкото въ Браила и Галацъ, храни които съ нищо не отстъпватъ по качеството си на хранитѣ отъ тия двѣ пристанища. — Не ще говоря за другитѣ произведения на тая